

III. MESİH'İN ÖĞRENCİSİ OLMA AYRICALIĞI

- III.1-) Adanmışlık
- III.2-) Mesih'i İzlemenin Bedeli
- III.3-) Mesih'e Sevgi ile Bağlı Olmak
- III.4-) Mesih'i İzlemek; Mesih'e Benzemek
- III.5-) Öğrenmek-Öğretmek
- III.6-) Mesih'in İtaatkarlığından Öğrenmek
- III.7-) Tanrı Halkı ve Dünya
- III.8-) Dua ve Vizyon
- III.9-) Tanrı Halkı ve Ruhsal Savaş

III.1-) Adanmışlık:

Matta 11:29 Ben yumuşak huylu ve alçakgönüllü-
yüm. **Boyunduruğuma girin** ve benden öğrenin, böy-
lece canlarımız huzur bulur.
30 Boyunduruğum kolay taşınır, vereceğim yük de ha-
fiftir.»

“*Elçi –Havari*” ya da “*Resul*” olmak çağrılmış ve ayrıl-
mış olmak ile ilişkilidir. Mesih'in “*yumuşak huylu ve al-
çakgönüllü olan boyunduruğu*” altına girmeden O'ndan
öğrenemeyiz. Mesih'in boyunduruğu altına girmeden O'na
benzeyemeyiz. Canlarımız Mesih'in hafif olan boyundu-
ruğunda esenlik bulmadan “*ayaklarımızda esenlik Müjdesi
yayma hazırlığı*” olamaz (Efesliler 6:14-15).

Böylece Mesih'in öğrencisi olma ayrıcalığımız Mesih'e
tam bir itaat sorumluluğumuzdan ayrı düşünülemez. Me-
sih kendi öğrencilerinden yüksek başarı, söz kabiliyeti gibi
vasıflar beklemiyor; hatta Mesih'in öğrencilerinin çok zeki

kimseler olması bile gerekmiyor.¹ Çünkü Tanrı Sözü *paktır, yetkindir, güvenilirdir, saf insana bilgelik verir, gözleri aydınlatır* (Mezmur 19:7-9).

Mesih'in boyunduruğuna teslim olmak bir şeyi getirecektir: Mesih'e benzer olmayı... Yarışı tamamlayacak ya da savaşı kazanacak olan biz değiliz, Mesih'in kendisidir.

Hristiyan ismi "*Mesih'e benzeyen*" demek olduğundan Mesih'in öğrencileri dünyanın standartlarını değil, Mesih'in yolunu takip ederek O'na benzer olacaklardır – *Müjde'nin uluslara yayılması sırasında uluslar bir şeyi fark ettiler: Mesih'e inanalar da aynen O'na benzemektedir* (Elçilerin İşleri 11:25-26).

Mesih'in kimliğini doğru bilmek (Matta 16:16, Yuhanna 1:45, 49), O'nun Rab, bizim ise günahkar bir insan olduğumuzu bilmek (Luka 5:8) Mesih'in öğrencisi olmanın başlangıcıdır. Bundan sonra izlememiz gereken tek yol Mesih'e bakarak yürüyeceğimiz çarmıh yoludur:

Matta 10:38 Çarmıhını yüklenip ardından gelmeyen bana layık değildir.
39 Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğru-
ma yitiren ise onu kurtaracaktır.

---

¹ I.Korintliler 1:18-21 (Belçika İnanç Açıklaması -5: ... Çünkü kör olanlar bile Kutsal Yazılar'da önceden bildirilenlerin gerçekleştiğini gözleriyle görmektedir)

III.2-) Mesih'i İzlemenin Bedeli:

Matta 10:34 "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim.

35 Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim.

36 'İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.'

37 Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.

38 Çarmihini yüklenip ardından gelmeyen bana layık değildir.

Mesih'in bu sözleri Mesih'e ve Müjde'ye adanmışlığı gerektirmektedir. Aileniz ve akrabalarınız tarafından reddedilseniz bile yüklenmiş olduğunuz çarmihı bırakamazsınız. Çarmihı taşımak, Mesih'in ve Müjde'nin uğruna hayatını bile gözden çıkarmayı gerektirir. Yüce Görev böyle bir 'teslim oluş' içindeki kimseleri beklemektedir.

Mesih'in hafif olan boyunduruğu altına girmek, hayatını Mesih'e teslim etmek anlamına gelir:²

---

² Boyunduruk takılan hayvanların eşit boyda olmasına dikkat edilir; çünkü bir taraf diğer taraftan yüksek ise, yüksek olan taraf bütün yükü taşımak zorunda kalacaktır –Mesih'le aynı boyunduruğa girmek de böyle bir şeydir; kendini Mesih'e teslim etmek ve O'nun çektiği şekilde ilerlemek (Küçük çocukların paket taşıyan büyüklerine yardım etmek için paketin bir tarafından tuttukları zaman taşıyan kişinin yükünü daha da ağırlaştırmış olduğunu hemen herkes deneyimlemiştir –boyunduruk eşit güç sistemi üzerine kurulmuş olduğu için aynı boyda, aynı yükseklikte iki hayvan tarafından taşındığında; taşınan yükü birlikte paylaşmış olurlar).

Matta 11:29 Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur.

Bu ayetin anlamı açıktır; Mesih'e teslim olmak. Teslim olma yoksa, öğrenme de yoktur; öğrenme yoksa Yüce Görev yapılamaz. Ancak önderlik ve müjdeleme konusunda kilisenin kötü hatıraları ve hataları dikkate alınırsa, bazen insanların Sözü ilettikleri diğerlerini kendi boyunduruğu altına almaya çalışma hatasına düştükleri zamanlar olabilir –bu durumda ortada olan boyunduruk, Mesih'in çektiği boyunduruktan daha zor olacaktır.

Ya Mesih'in boyunduruğu altına girer O'nun yönlendirmesiyle Tanrı'nın Krallığına doğru ilerlersiniz ya da insanları kendi krallığınıza doğru sürüklersiniz.

Mesih'in Kefarnahum'daki havrada öğretişinden sonra (Yuhanna 6:26-59), o güne kadar O'nu izleyen büyük bir çoğunluğun "*Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?*" diye kendileri ve Mesih'in öğretisi ile bir yüzleşme durumuna gelmişlerdi (Yuhanna 6:60). Mesih Krallığın Müjdesi'ni açtıkça insanların birçoğu buna dayanamadı ve ayrıldılar:

Yuhanna 6:66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular.
67 İsa o zaman Onikiler'e, "Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?" diye sordu.

Öyleyse bu boyunduruğu çekecek olan yine Mesih'tir, bize düşen ise Mesih'in boyunduruğuna teslim olmaktır.

İşte, Mesih'i kabul ettiğine tanık olduğumuz kişilerin çoğunun zaman içinde ayrılması kişilerin genelde zaman içinde Mesih'in hayatı ve kendi hayatlarıyla, Mesih'in yolları ve kendi yollarıyla, Mesih'in öğretisi ve kendilerinin kabul etmek istediği öğreti arasındaki farkı keşfetmeleri ile açığa çıkar –**Dünyasal krallıkla Mesih'in Krallığını birbirine karıştırmamak gerekir.**

İnsanlar genel de Mesih'in Kurtarıcılığını ve kendilerine gösterdiği sevgiyi kabul ederler. Ancak zaman içinde Mesih'i kabul ettiğini düşünen bazı kimseler Mesih'in Rab'liğini kabul etmeyi istemezler. Kurtuluşu, sonsuz yaşamı, bereketleri hepimiz isteriz; burada bir sorun yok. Sorunumuz şudur: Mesih'in boyunduruğu altına girmeyi istememek, eski yaşantımızdan ve eski yollarımızdan dönmeyi istememek; sevgiyle, yumuşak huylulukla Tanrı'ya bağlı kalarak kilisesine hizmet etmeyi istememek...

Ancak Mesih kendisine koşulsuz itaat etmemizi bekler. Sonsuz yaşam için ne yapılmasını soran birine Mesih şöyle demiştir (Markos 10:17-27):³

Markos 10:21 Ona sevgiyle bakan İsa, "Bir eksiğin var" dedi. "Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle."

---

³ **Luka 16:13** Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem paraya kulluk edemezsiniz.

Çünkü ya Mesih'in yanındayızdır ya da değildir. İkisi birden mümkün değildir:

I.Korintliler 10:21 Hem Rab'bin, hem cinlerin kâsinden içemezsiniz; hem Rab'bin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız.

Yüreklerimizde dünya ve benlik mi, Mesih mi hüküm sürüyor? Hayatımızı kendi planlarımız, kendi öncelik ve arzularımız mı, yoksa Kelam'ın öğretisi mi yönlendiriyor?

Mesih'in getirdiği Müjde sadece koşulsuz bir itaat değil; yeni yaşamın meyvelerinin de görülmesini gerekli kılmaktadır. O halde "*Hristiyan oldum*" demek hayatını Tanrı'nın Krallığının yasasına yönlendirmek demektir. Dağdaki vaaz bu konuda yeterince açıktır:

Matta 5:16 Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlansın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!

20 Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisiler'inkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz!

22 Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylerse, Yüksek Kurul'da yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir.

29 Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir.

44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin.

III.3-) Mesih'e Sevgi İle Bağlı Olmak:

Kişiler Mesih sevgisi ile olmaksızın çarmıhı günlük olarak taşıyamazlar:

Markos 8:34 ... Ardından gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.

Mesih'e sevgi ile bağlı olmak da O'na itaat etmeyi gerekli kılar:

Yuhanna 14:21 Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim."

23 İsa ona şu karşılığı verdi: "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız.

Mesih'e sevgi ile bağlı olmak aynı zamanda Mesih'in be-deni olan kilise topluluğuna da Mesih'e hizmet eder gibi hizmet etmeyi gerekli kılar (Matta 25:31-36):⁴

Markos 10:44 Aranızda birinci olmak isteyen, hepini-zin kulu olsun.

45 Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hiz-met etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak ver-meye geldi.

---

⁴ Matta 25:35 Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamış-tım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız. 36 Çıp-laktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindan-daydım, yanıma geldiniz.'

Tek tek her bir Hristiyanın Mesih ile olan birlik ve paydaşlığı onları aynı zamanda birbirleri ile paydaşlığa getirir:

I.Yuhanna 4:20 Eğer bir kimse, «Tanrı'yı seviyorum» der ve kardeşinden nefret ederse, yalancıdır. Çünkü görmüş olduğu kardeşini sevmeyen, görmemiş olduğu Tanrı'yı sevemez. 21«Tanrı'yı seven, kardeşini de sev-sin» diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

Hristiyanların birlik ve paydaşlık içindeki yaşamları Mesih'in kurtarıcılığının bir başka şekilde dünyaya ilan edilmesidir:

Yuhanna 17:20-21 «Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.

Mesih'in Öğretisini sevgi ve bağlılık olmaksızın taşıyabilmek zordur. Bu yüzden de O'nu takip eden kalabalıklar aslında gerçek öğrencilerin sayısını göstermez. Çarmıhtan sonra Petrus'un yaklaşık yüz yirmi kişilik bir toplulukta önderlik yaptığını görüyoruz (Elçilerin İşleri 1:15-16).

Ancak bu durumda Mesih hastaları iyileştirirken O'nu izleyen kalabalıklar çarmıhtan sonra neredeydi?

Matta 4:25 Celile, Dekapolis, Yerusálim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

Mesih'in kalabalıklara yönelik konuştuğu büyük vaazını dinleyenler çarmıhtan sonra neredeydi?

Matta 5:1 İsa **kalabalıkları** görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi.

Matta 8:1 İsa dağdan inince büyük bir kalabalık O'nun ardından gitti.

Mesih'in havralarda öğrettiği kalabalıklar, şifa verdiği insanlar ve bütün bu öğretiş ve mucizelerine tanık olan kalabalıklar çarmıhtan sonra neredeydi?

Matta 9:35 İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.
36 Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandıılar.

Mesih'in balık ve ekmeği çoğaltarak doyurduğu kalabalıklar (Matta 15:32-38), Mesih Yeruslaim'e girerken O'na övgü sunan kalabalıklar çarmıhtan sonra neredeydi?

Matta 21:9 Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağırıyorlardı:
"Davut Oğlu'na hozana!
Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun,
En yücelerde hozana!"

Bütün bu kalabalıklar Göklerin Egemenliğinin bereketlerini kabul ediyorlardı; ancak Mesih'i izlemenin gerektirdi-

ği sorumlulukları taşımak istemiyorlardı; Mesih'in kurtarıcılığını, bereketlerini, mucizelerini, armağanlarını istiyorlardı ancak Mesih'in RAB olarak hayatlarına hükmetmesini istemiyorlardı; onlar hem Mesih ile hem dünya ile dost olmak ve kendi hayatlarını kendileri yönetmek istiyorlardı:⁵

Yakup 1:7-8 Her bakımdan **değişken, kararsız olan kişi** Rab'den bir şey alacağını ummasın.

Yakup 4:8 Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahattan temizleyin. **Ey kararsızlar**, yüreklerinizi paklayın.

Böylece Mesih kendisine “Rab” diyerek ardından gelmek istediğini belirten ama önce evindekilerle vedalaşmayı arayan kişilere **“Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir”** demiştir (Luka 9:61-62).

Böylece Mesih ve Müjde uğruna fedakarlık yapmak istemeyenler bir gerçek ile karşı karşıya kaldılar. Göklerin Egemenliği Müjdesi'nin “*çok çetin*” olduğu gerçeğine dayamadılar ve “*bunu kim kabul edebilir*” dediler (Yuhanna 6:60):

Yuhanna 6:66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular.

---

⁵ **Matta 6:24** "Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz." **I.Korintliler 10:21** Hem Rab'bin, hem cinlerin kâsesinden içemezsiniz; hem Rab'bin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız.

Burada dikkati çeken nokta şudur: en başta Mesih'in etrafında toplanan kişilerin sayıca çokluğuna karşın, öğrencilerin çoğunun geri dönmeye başlamasıdır. Mesih bu kişileri yanında tutmak için dünyasal rahatlık ya da benzeri dünyasal şeyler vaat etmiyor. Eğer Tanrı'nın Egemenliği için hizmetçi olmak isteyenler varsa acı, sıkıntı ve ölüm dahil olmak üzere her şeyi göze almaları gerekiyordu:

Matta 10:22 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

Matta 24:9 "O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek.

Yüce Görev öyle önemli bir şeydi ki, Mesih adından dolayı yargılanma ve mahkûm edilme durumunda bile bir öğrencinin görevi Mesih'e tanıklık etmektir:

Luka 21:12 Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kralların, valilerin önüne çıkarılacaksınız.

13 Bu size tanıklık etme fırsatı olacak.

14 Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun.

15 Çünkü **ben size öyle bir konuşma yeteneği, öyle bir bilgelik vereceğim ki, size karşı çıkanların hiçbiri buna karşı direnemeyecek, bir şey diyemeyecek.**

16 Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile sizi ele verecek ve bazılarınızı öldürtecekler.

17 **Benim adımdan ötürü** herkes sizden nefret edecek.

Bu yüzden de kendisini izlemek isteyenlere Mesih dünyasal bir onurları olmayacağını açıkça söylemişti:

Luka 9:57 Yolda giderlerken bir adam İsa'ya, "Nereye gidersen, senin ardından geleceğim" dedi.

58 İsa ona, "**Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok**" dedi.

Böylece Mesih kendisini izlemek isteyenlerin dünyasal onurları bir yana, bütün varlıklarını da gözden çıkartmaya hazır olmalarını istedi (Luka 14:33). Aksi bir durum tadını yitirmiş tuz olmak anlamına geldiği için, Mesih'in işine yaramayacaktı:

Luka 14:33 Aynı şekilde **sizden kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.**⁶

34 "Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir?

35 Ne toprağa, ne de gübreye yarar; onu çöpe atarlar. İşitecek kulağı olan işitsin.

---

⁶ Göklerin Egemenliği Uğruna Ailesini Bırakmak: Luka 18:29-30 İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, annesiyle babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur." Göklerin Egemenliği Uğruna İşini Bırakmak Luka (5:27-28); Göklerin Egemenliği Uğruna Bütün Ayrıcalıklarını Bırakmak (Filipililer 3:4-9).

Açıkça görülüyor ki, Mesih'e sevgi ile bağlanmadan kimse çarmıhı taşıyamazdı. Mesih'in öğrencileri olmak demek, çarmıhı sadece Mesih'in istediği şekilde taşımak demektir. Öğrenciler çarmıhı kendi yaşam şekillerine ya da kültürlerine göre değil, Mesih'in öğretilerine teslim olarak taşımak durumundaydı. Bu da koşulsuz bir itaat, yani **"kul"** itaatini gerekli kılmaktaydı; *"Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez"* diyen Mesih (Matta 6:24), öğrencilerinin ancak dünyayı bırakarak kendisine kulluk edebileceklerini bildirmişti. Mesih'in öğrencilerinin sadece ve sadece Mesih'e kulluk etmekle yükümlü olmayı arzulamaları gerekiyordu.⁷

Özetle, müjdeleme hizmetinin devamı boyunca öğrenci yetiştirirken, kişiler hayatta karşılaşılabilecek zor durumlar için de hazırlanmalıdırlar.

III.4-) Mesih'i İzlemek; Mesih'e Benzemek:

II.Korintliler 3:17 Rab Ruh'tur, Rab'bin Ruhu neredeyse orada özgürlük vardır.

18 **Ve biz hepimiz peçesiz yüze Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz.** Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

---

⁷ **Matta 4:10** İsa ona şöyle karşılık verdi: "Çekil git, Şeytan! **'Tanrının Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin'** diye yazılmıştır."

Yüce Görev ancak Mesih'e bezediğimiz oranda başarılı olabilir. Bu yüzden ilk imanlılar ile Mesih arasındaki benzerliği görenler onlara “*Mesih'e benzeyen*” anlamında “Hristiyan” demişlerdi (Elçilerin İşleri 11:25-26).

Mesih'in boyunduruğu altına girmiş kişiler Mesih'ten öğrendikçe Mesih'e benzeyeceklerdir. Mesih benzerliğinde ilerleyen kişiler gittikçe artan bir şekilde Mesih'in Krallığının yollarında ilerleyecek ve O'nun krallığını dünyaya doğru bir şekilde taşıyacaktır.

Bizler Müjde aracılığı ile sunulan vaatlere baktığımızda Mesih'in yüceliğini gördüğümüz gibi, dünyasallıktan da korunarak Tanrısal özyapıya ortak edilmekteyiz (II.Petrus 1:4).

Kolosaliler 3:10 eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni yaratılışı giyindiniz.

O halde Mesih'in öğrencileri olarak Yüce Görev için yola çıktığımızda sonsuzlukta giyineceğimiz⁸ Mesih benzerliğindeki yeni yaratılışımızı şimdiden pratik etmekteyiz. Bu da demektir ki, Yüce Görevi yerine getirmek için gerekli donanımı Mesih bizlere bağışlamıştır.

---

⁸ **Filipililer 3:20** Oysa bizim vatanımız göklerde. Oradan Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz. 21 O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

III.5-) Öğrenmek-Öğretmek:

Mesih'e adanmışlıkla ve sevgi ile bağlı olmak, öğrenci olmanın sorumluluklarını, zorluklarını iyi anlayarak Öğrenme-Öğretme [*vaaz, müjdeleme, öğrenci yetiştirme*] sorumluluklarımıza başlayabiliriz. Öğrenme ve öğretme görevine başlarken Mesih'te olduğumuz, artık yeni yaratık olduğumuz bilinciyle başlamalıyız (II.Korintliler 5:17). Bu yüzden de **öğretme** adımının ilk basamağı olan **öğrenme** dünyasal yollara değil; Mesih'in yollarına bağlı olarak yapılır.

Mesih'in Müjdesi'ni öğretebilmek ve yaşayabilmek için öğrenmenin yolu da "*sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetim*" meyvelerini gerektirir (Galatyalılar 5:22-23).

Kutsal Ruh'un meyveleri de Mesih ile birlikte yürüyen kimselerde kendisini gösterir. Bu durumda Müjdecilik, iman olgunluğunda yürüyen kimselerin elçisel öğretiye bağlılıkla devam eden tanıklığı ile amacına ulaşacaktır.

Mesih yeryüzündeki hizmetindeyken pek çok defa acı çekererek öleceğini elçilere bildirmesine rağmen (Matta 17:9, 22, Markos 8:31, Yuhanna 10:11) onlar durumun ciddiyetini henüz kavramamışlardı. Sahip oldukları dünya görüşü "**Mesih**" ve "**çarmıh**" ilişkisini görmelerini engelliyordu.⁹

---

⁹ **I.Korintliler 1:21** Mademki dünya Tanrı'nın bilgeliği uyarınca Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu. 22 Yahudiler doğüstü belirtir ister, Grekler'se bilgelik arar. 23 Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar.

Ancak Mesih'in, elçilerin gözü önünde çarpmıha gerilmesi onlar için öğrenmenin başlangıcı olmuştı.

Çarmıhtan önce elçiler kendileri için en önemli makamları elde etmeyi bile düşünmüşlerdi. Ancak Mesih'in Krallığı ile dünyasal krallıkların yolu birbirinden ayrıydı. Mesih'in Krallığında birinciler alçakgönüllülükle bir hizmetçi gibi hizmet eden kimseler olacaktı:

Markos 9:33 Kefarnahum'a vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, "Yolda neyi tartışıyordunuz?" diye sordu.

34 Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü **yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı.**

35 İsa oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: "Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun."

Mesih'in öğrencilerinin canını gözden çıkarmış bir şekilde bu işe başlamaları gerekecekti. Öyle ki, onlar öldüklerinde bile çok ürün versinler:

Yuhanna 12:24 "Size doğrusunu söyleyeyim, **buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir.**

25 **Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkararak onu sonsuz yaşam için koruyacaktır.**

26 Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben nereye sem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır.

Böylece öğrenciler çarmıha baktıklarında günaha, benliğe, dünyaya ölü olmaları gerektiğini öğrendiler –zaten benliğin işlerine ölmeden Ruh'un meyveleri çıkmazdı (Galatyalılar 5:22-23).

İlave Okuma ve Araştırma İçin:

Elçilerin İşleri 6:8-8:1 ayetlerinde geçen olayı kilisenin Müjde'ye tanıklığı ve büyümesi konusunda değerlendiriniz.

Yuhanna 8:31-32 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, "**Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak**" dedi.

Bu ayet öğrenci olmanın bağlılık gerektirdiğini açıkça vurguluyor. Mesih'e olan bağlılık aynı zamanda Mesih'in uğruna çarmıha gittiği kilise topluluğuna yönelik sevgiyi gerekli kılar (Beni seviyorsanız buyruklarımı yerine getirirsiniz –Yuhanna 14:15; Benim buyruğum şudur: sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin –Yuhanna 15:12).

III.6-) Mesih'in İtaatkarlığından Öğrenmek

Mesih'in itaatkârlığı Baba'ya o kadar sevgi ile bağlı ki, henüz on iki yaşındayken bile ailesini [*dünyasal anne ve babasını*] bırakabiliyor:

Luka 2:49 O da onlara, «Beni niçin arayıp durdunuz?» dedi. «Babamın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?»¹⁰

**İşaya 59:17 Doğruluğu göğüslük gibi kuşandı,
Kurtuluş miğferini başına taktı,
Öç giysisini giydi,
Gayreti kaftan gibi sarındı.**

Yuhanna 9:4 Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz.

Matta 26:39 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. «Baba» dedi, «mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de **benim değil, senin istediğin olsun.**»

Mesih'in itaatkârlığı çarmıhta doruk noktasındadır. Baba'nın isteğine itaat için Mesih çarmıha çıkmıştır.

Mesih'in öğrencilerine örnek olarak bıraktığı yol da budur: her durumda Mesih benzerliğinde itaatkâr birer hizmetçi olmak:

---

¹⁰ **Mezmun 119:139** Gayretim beni tüketti, Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini. **Yuhanna 2:17** Öğrencileri, «Senin evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek» diye yazılmış olan sözü hatırladılar.

Yuhanna 13:15 Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek verdim.

16 Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden üstün değildir. **Elçi de kendisini gönderenden üstün değildir.**

17 Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, size ne mutlu!

Böylece Mesih'in öğrencilerine düşen pay da Baba'nın isteğini tamamlamak olacaktır. Mesih kendi rahatlığını aramadığı gibi, aynı şekilde Mesih'in öğrencileri de Yüce Görevi yerine getirirken bunu bir "iş" ya da "görev" sorumluluğu ile değil; bir esenlik ve mutluluk yolu olarak yapmaları gerekecektir. Mesih'in ailesinin bir üyesi olmak Mesih'in yolunu ve çağrısını paylaşmaktır:

Yuhanna 4:34 İsa, «Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır» dedi.

Matta 12:50 «**Göklerdeki Babamın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.**»

Matta 10:16-21 ayetlerinde Mesih, kendisine iman edenlerin uğrayacağı zulüm ve baskılara işaret ederek '*iman edenlerin mahkemelere verilecekleri, havralarda kamçılanacakları, hakimler ve halkın önderleri tarafından sorgulanacakları, imanlıların en yakınları tarafından bile ihanete uğrayıp ölüme teslim edilecekleri*' konusunda uyarır.

Benzer şekilde Romalılar 8:31-39 ayetlerinde imanlıların kasaplık koyun gibi öldürülmelerine karşılık, Mesih'in

sevgisinden onları hiçbir şeyin ayırmaya gücü yetemeyeceğinden bahsedilir.

Yani yüce görev Mesih'in itaatkârlığını her şekilde takip etmemiz ile ilişkilidir. Mesih'e "kul" olarak bağlı olanların dünyadan Tanrı'ya ayrılmış bir hayat yaşamaları gerekecektir. Ayrıcalık beklemeden, kendisine sofraya kurulmasını beklemeden, sofranın hizmetçisi olmaları gerekecektir:

Luka 17:7 «Hanginizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona, 'Çabuk gel, sofraya otur' der?

8 Tersine ona, 'Yemeğimi hazırla, kuşağımı bağla ve ben yiyip içerken bana hizmet et. Ondan sonra da sen yiyip içersin' demez mi?

9 Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi hiç?

10 Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, 'Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık' deyin.»

Böylece öğrencilik ve önderlikte kişinin yaşamını belirleyen en önemli unsur Kutsal Kitap'ta yazılana bağlılık olarak karşımıza çıkar.

Buraya kadar baktığımız konular ve ayetler ışığında düşündüğümüz zaman açık olan bir şey var ki, o da Tanrı Sözü bir öğrencinin bütün yaşamını belirleyici bir unsur olmalıdır. Genel olarak özetlersek aşağıdaki unsurlar karşımıza çıkıyor:

- Tanrı'yı ve insanlık ailesini seven,
- Evrensel bir görevi üstlenmiş olmanın gerektirdiği tüm donanımlara sahip,
- Sıradan bir kul olarak kendisine lütuf gösterildiğinin bilincinde,
- Adanmışlıkla hizmet eden,
- Çarmıhın zayıflığının zaferinin farkında,
- Hristiyan paydaşlığına önem veren,
- Kutsal Ruh'un meyvelerinde büyüme gayretinde,
- Hizmet etmeye adanmış,
- Mesih'in itaatkârlığını benimsemiş.

Böylece Yüce Görev sorumluluğu yenilenmiş bir yaşam ile devam etmesi gereken bir şey olarak karşımıza çıkar.

III.7-) Tanrı Halkı ve Dünya

İsrail'e verilen emir, onların bütün yaşamları için Tanrı Sözü'nün en üst standart olmasını gerektiriyordu. Öyle ki, İsrail dünyadaki tüm uluslardan ayrılmış bir şekilde yaşasın, uluslar da İsrail'e baktıklarında "**Tek Tanrı**" için yaşayan halkın kendilerinden farkını görsünler... Böylece uluslar İsrail halkına baktıklarında sadece inanış açısından değil, yaşamları ve kültürleriyle onların diğer uluslardan ayırt edici özellikleri olduğu görülmeliydi.¹¹

---

¹¹ **Matta 5:13** "Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz. 14 "Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. 15 Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandillğe koyar; evdekilerin hep-

Tesniye 6:1 "Tanrınız RAB'bin size öğretmek için bana verdiği buyruklar, kurallar, ilkeler bunlardır. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede onlara uyun.

2 Yaşamınız boyunca siz, çocuklarınız ve torunlarınız, size verdiğim bütün kurallara, buyruklara uyarak Tanrınız RAB'den korkun ki, ömrünüz uzun olsun.

3 Kulak ver, ey İsrail! Söz dinleyin ki, üzerinize iyilik gelsin, atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği söz uyarınca süt ve bal akan ülkede **bol bol çoğalasınız.**

4 "Kulak ver, ey İsrail! Yahve Tanrımız'dır, O tektir.

5 Tanrınız Yahve'yi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz.

6 Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun.

7 Onları çocuklarınıza benimsetin. **Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin.**

8 Bir belirti olarak onları ellerinize bağlayın, alnınıza takın.

9 Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın."

Aynı şekilde Yeni Ahit'in de Tanrı'ya bağlanma (**Mesih İsa'da olan lütufla güçlen**)¹² ve kuşaklar yetiştirme konusunda Tesniye 6. bölümdeki ayetlerle benzer paralellik içerdiğine dikkat ediniz:

---

sine ışık sağlar. 16 Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!"

¹² Markos 12:29-31, Yuhanna 17:1-4, 6, 8, I.Timoteyus 2:5-6, Luka 8:15, I.Petrus 3:15

II. Timoteyus 2:1 Oğlum, Mesih İsa'da olan lütufla güçlen.

2 Birçok tanık önünde benden işittiğin sözleri, başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet et.

3 Mesih İsa'nın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger.

4 Askerlik yapan kişi günlük yaşamın işlerine karışmaz; kendisini askerliğe çağıranı hoşnut etmeye çalışır.

Mesih'in Yahudilerle tartışırken onlara ne dediğine bakın:

Yuhanna 8:23 İsa onlara, «**Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım**» dedi. «Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim.

O halde Mesih'e ait olanlar “*yukarıdan*” yani “*gökten tarafta*” olduklarını unutmamalıdır. Bu gerçek Hristiyan kişinin sözlerini, düşüncelerini, özetle bütün yaşamını belirlemeli; Hristiyan kişinin ruhsal ve dünyasal hayatının temeli olmalıdır. Çünkü **Yüce Görev** sadece ilahiyatımızı iyi bilmekle değil, bunu yaşamakla yerine gelecek bir şeydir. Bunun farkında olmadan yaşayan Hristiyanlar, Yüce Görevi sadece bir tartışma ve propaganda düzeyine indirmiş olurlar. Oysa Yüce Görev Kutsal Ruh'un yardımıyla yürüeyebilecek bir şeydir. İnsan zekasının veya insan çabasının sonucu bir takım işlerle tek başına amacına ulaşamaz.

Mesih'in kiliseye verdiği Yüce Göreve bakarken “**gidin, yetiştirin, vaftiz edin, öğretin**” şeklindeki eylemlere ba-

karken buradaki mesajın merkezinde Tanrı olmalıdır. Çünkü bu mesaj **“dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim”** diyerek kendini tamamlıyor. Bu durumda **“ardımdan gelin”** şeklinde bir başka mesajın da olduğunu hatırlamalıyız (Matta 4:19).

O halde Yüce Görev öncelikli olarak Mesih’i takip etmekle ilişkili bir şeydir; bizim “yapmak” için yola çıktığımız bir şey değildir. Bu durumda Yüce Görev **Mesih’in sözlerini uygulayan**, böylelikle *evini sağlam kaya üzerine kuran* (Matta 7:24) bir anlayış ile devam edecek olan bir şeydir. Bu durumda Yüce Görev için aklımızda olması gereken şey **“götmek ve bir şeyler yapmak”** öncelikli bir **“iş”** değil; onun yerine **“Mesih’i izlemek”** öncelikli bir yaşam tanıklığıdır (Yuhanna 10:27; 13:15; 21:22, Efesliler 5:1, I.Selanıklılar 1:6).

Yuhanna 17:14 Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.

15 Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan korumanı istiyorum.

16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.

Bize **“Söz”** iletilmiş olduğu için bizler bu dünyadan değiliz. Bizler bu dünyadan uzaklaşmış bir şekilde değil, bu dünyada gökselliğe en yakın bir şekilde yaşamaya çağrılmış kişileriz.

Çarmıha gitmeden Mesih’in vali Platus önündeki yaptığı konuşmayı hatırlayın:

Yuhanna 18:36 İsa, «Benim krallığım bu dünyadan değildir» diye karşılık verdi. «Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudilere teslim edilmemem için savaşlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.»

Öyleyse bizler bu dünyadan olmayan bir krallığın vatandaşlarıyız. Öyleyse bizler bu dünyada Göksel Krallığın vatandaşları olarak bir temsilci, birer büyükelçi gibi görevlendirilmiş kimseleriz:

Filipililer 3:20 Oysa **bizim vatanımız göklerde**dir. Ve oradan, Kurtarıcı olan Rab İsa Mesih'i bekliyoruz. 21 O, her şeyi kendine bağlı kılmaya yeterli olan gücünün etkinliğiyle bizim zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

Bizler Mesih'in ikinci gelişi ile birlikte tamamlanacak olan bir krallığın vatandaşlarıyız. Tamamlanacak olan bir planın parçalarıyız. Öyleyse Yüce Görev de Mesih'te tamamlanacak olan bir gerçeğe emek vermektir.

Tesniye 6:1-9, Matta 5:13-16, II.Timoteyus 2:1-4 ayetleri ışığında Tanrı halkı olarak “*dünyada olmamıza rağmen dünyadan olmadan yaşamak*” çağrımız ancak imanın gündelik yaşamda pratik edilmesiyle mümkündür. Yani iman gündelik hayatın her adımını belirlemelidir (İbraniler 11).

Başlangıçta Aden bahçesinde Tanrı ve insan arasında özel bir yakınlık ve diyalog vardı. İnsanın görevi bahçede çalışmak ve etrafı (dünyayı) güzelleştirmektir. İnsan bunu

niye yapacaktı ki? Toprak, alın teri dökmeden yiyecek vermekteydi. İlk ailemiz istediği meyveyi alıp rahatça yiyebilirdi. Ancak insan bahçede çalışırken, ekmeğini topraktan çıkarmak için değil de önce bunu Tanrı'nın görkemi için yapacaktı.

Benzer şekilde Hristiyan hayatı Tanrı'nın görkemi için yaşamaktır. Yani hayatı dünyasal işler ve ruhani yaşam olarak ikiye bölmeden yaşamak gerekir. Hristiyan kişiler inançlarını içselleştirmezlerse **“evde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken”** inancın bütün esaslarına göre hareket edip her durumda ondan söz edip, ona tanıklık verecek şekilde yaşayamazlar (Tesniye 6:1-9).

Hristiyan kişi, elçisel imanın Tanrı'ya ayrılmış bir yaşamı gerektirdiğini bilmeli ve Tanrı Sözü kişinin hayatında ilk önceliği almalıdır. İnancımızın *“ellerimizde, kapı sövelerinin üzerinde yazılması”* inancımızı emirleri ve yasakları ile iyi bilip, adanmış bir şekilde yaşamayı gerekli kılar (Tesniye 6:1-9). Öyle ki, ellerimizde ve ayaklarımızda Kutsal Yasa hüküm sürsün, aklımızda ve yüreğimizde Kutsal Yasa hüküm sürsün, evlerimizde ve işlerimizde Kutsal Yasa hüküm sürsün...

İlave Okuma ve Araştırma İçin:

WUİ. 99. On Emrin doğru bir şekilde anlaşılması için hangi kurallar izlenmelidir?

On Emrin doğru bir şekilde anlaşılması için şu kurallar izlenmelidir:

1-) Yasa mükemmeldir ve insanın bütününde herkesi bunun doğruluğuna ve bütününe tam olarak ebediyen uymaya bağlar; böylece her sorumluluğun en yüce mükemmellikle uygulanma-

sını gerektirir ve günahın en küçüğünü bile yasaklar.¹³

2-) Yasa ruhsaldır, bu nedenle sözlere, işlere ve tavırlara olduğu kadar canın diğer tüm güçleriyle birlikte anlayışına, iradesine ve duygularına kadar ulaşır.¹⁴

3-) Tek ve aynı şey çeşitli açılardan bir kaç buyrukta şart koşulur yahut yasaklanır.¹⁵

4-) Bir sorumluluk buyrulduğunda, bunun tersi yasaklanmıştır;¹⁶ ve bir günahın yasaklandığı bir yerde, tersi olan sorumluluğun yerine getirilmesi buyrulmuştur:¹⁷ öyle ki, her nereye bir vaat iliştilmiş ise, karşıtı olan tehdit de buna dahil edilmiştir;¹⁸ ve her nereye bir tehdit iliştilmiş ise, karşıtı olan vaat de buna dahil edilmiştir.¹⁹

5-) Tanrı'nın yasaklamış olduğu şey, hiçbir zaman yapılmamalıdır;²⁰ buyurmuş olduğu şey ise her zaman için bizlerin yükümlülüğüdür;²¹ buna karşın, her yükümlülüğün [aynı anda] sürekli olarak yerine getirilmesi gerekli değildir.²²

6-) Günah ya da yükümlülük altında olan bir şey varsa, bunların tüm nedenleri, oluş şekilleri, gö-

---

¹³ Mezmur 19:7, Yakup 2:10, Matta 5:21-22

¹⁴ Romalılar 7:14, Tesniye 6:5, Matta 22:37-39; 5:21-22, 28-28, 33-34, 37-39, 43-44

¹⁵ Koloseliler 3:15, Amos 8:5, Meseller 1:19, I.Timoteyus 6:10

¹⁶ İşaya 58:13, Tesniye 6:13, Matta 4:9-10; 15:4-6

¹⁷ Matta 21-25, Efesliler 4:28

¹⁸ Çıkış 20:12, Meseller 30:17

¹⁹ Yeremya 18:7-8, Çıkış 20:7, Mezmur 15:1, 4-5; 24:4-5

²⁰ Eyüp 13:7-8, Romalılar 3:8, Eyüp 36:21, İbraniler 11:25

²¹ Tesniye 4:8-9

²² Matta 12:7

rünüşleri ve bunların kışkırtmaları ile birlikte tüm benzerleri de yasaklanmış ya da buyrulmuştur.²³

7-) Sahip olduğumuz konuma uygun olarak bizler için yasaklanmış ya da bizlere buyrulmuş olan şeylerin, başkalarının da kendi konumlarına göre bunları yapmasına ya da yasaklananlardan kaçınmasını sağlamaya çalışma yükümlülüğümüz bulunmaktadır.²⁴

8-) Başkalarına buyrulmuş olan şeylere ilişkin, kendi konumumuza ve çağrımıza uygun olarak o kişilere yardım etmek;²⁵ ve kendilerine yasaklanmış olan şeylerde onlara ortak olmamak için özen gösterme yükümlülüğü altında bulunmaktayız.²⁶

Ancak bu şekilde dünyadan etkilenmeden, dünyaya benzemeden yaşayabilmemiz mümkündür –bu da Yüce Görevin kendisidir. Dünyaya benzemeden, dünyadan ayrılmış bir şekilde yaşayanlar dünyayı değiştirebilir; tersi bir durum ise dünyada Göksel Vatanımızı yansıtmak yerine bizlerin dünyaya benzemesi olur –Bu yüzden Yüce Görevin önündeki engellerden biri de yeryüzünde Göklerin Krallığını (cenneti) yansıtmaya misyonunu unutmuş olan kilise topluluklarıdır.

---

²³ Matta 5:21, 22, 27-28; 15:4-6, Galatyalılar 5:26, Koloseliler 3:21

²⁴ Çıkış 20:10, Levililer 19:17, Tekvin 18:19, Yeşu 14:15, Tesniye 6:6-7

²⁵ II.Korintliler 1:24

²⁶ İşıya 44:6

Diğer yandan tek tek her bir Hristiyan kişinin yaşamları da önemli bir tanıklıktır. Genelde ihmal edilen ve/veya fazla önemsenmeyen konulardan biri Şabat (sebt) günü hakkındadır.²⁷ Havanın çok sıcak olması ya da çok yağışlı olması gibi sebeplerle kiliseye gelmeyi ihmal etmeye yatkın kimselerin “her zaman dua edebiliriz, her yerde dua edebiliriz” şeklinde mazeretlere daha yatkın olduğu görünür. Ya da arkadaşlarıyla şehir dışına çıktığı zaman “Pazar günü kilisede olmam gerekir” diyerek dönmesi gereken zamanda kiliseye dönmeyi ihmal eden Hristiyanlar kendi çevresine “Tanrı ile ilişki” hakkında bir mesaj verebilme ya da onları bu konuda düşündürmek konusunda zayıf kalırlar. Böylece “ortam çok keyifli olduğu için” diyerek kiliseyi ihmal ettikçe dünyaya benzemeye başlarlar.

Ancak Yüce Görev, Hristiyanların sadakat ve sevgi ile yaşayarak dünyaya göklerin krallığını göstermeyi ve bunu dünyanın gözünde arzu edilir kılmayı gerektirir. Kilise temsil ettiği cennete benzemeye çalışarak dünyaya benzemekten korunur.

Yüce Görev “kilise olmak” konusundan ayrı düşünülemez. Yüce Görev kilise ile birlikte hareket eder. Yüce Görevin yaşanıldığı yer olan kilise, böylece dünyaya Tanrı’nın Krallığının ne olduğunu göstermeye çalışır; kilise Tanrı’nın Krallığına dair dünyaya bir ön görüntü sunar. Bu

---

²⁷ Buna **ondalıklar, dua, Kelam okuma ve çalışma** gibi şeyler de ekleyebiliriz. Kutsal Kitap’ı emirleri ve yasaklarıyla doğru bir şekilde öğrenmeyenler bilemedikleri konularda dünyanın yargılarına göre karar vereceklerdir. Böylece “Dünya Görüşü” Hristiyanlık İnancıyla şekilleneceğine tam tersi “Hristiyanlık” dünyaya benzer olmaya başlar.

ön tadı dünyaya gösteren şey kilisenin birliği, üyelerin birbirleri ile ve Tanrı ile paydaşlığıdır. Dünyaya kilisenin verdiği hizmet ve tanıklık, gücünü Tanrı halkı ile birlikte tapınma ve paydaşlıktan alır; ve böylece kilise dünyaya cenneti düşündürmeyi başarır.

İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- *Hİ. 103. Dördüncü emirde Tanrı'nın sizden isteği nedir?*

İlk olarak,
Müjdenin hizmeti ve eğitimi
özellikle dinlenme gününde devam ettirilmelidir,
Tanrı Sözü'nün ne öğrettiğini öğrenmek için
sakramentlere katılmak için
topluluk içinde Tanrı'ya dua etmek için
Hristiyan sunusunu yoksullara getirmek için
Tanrı halkının toplantısına sürekli katılmalıyım.

İkinci olarak,
hayatımın her günündeki
kötü yollarımı bırakmalı,
Kutsal Ruh'u aracılığı ile Rab'bin bende çalış-
masına izin vererek
böylece sonsuz Şabat'a (dinlenmeye)
bu hayatta şimdiden başlamalıyım.

İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- *Sabat gününü takdis etmek için onu hatırlında tut. Altı gün işleyeceksin ve bütün işini yapacaksın; fakat yedinci gün Tanrının RAB'be Şabattır; sen ve oğlun ve kızın, kölen ve cariyen ve hayvanların ve kapılarında olan garibin, hiçbir iş yapmayacaksınız. Çünkü RAB gökleri, yeri ve denizi ve onlarda olan bütün şeyleri altı günde yarattı ve yedinci günde istirahat etti; bunun*

için RAB Şabat gününü mübarek kıldı ve onu takdis etti.

- WUl. 116; 117; 118; 119; 120; 121

Böylece bir noktaya geliyoruz: Yüce Görev için öncelikle “*Kilise*” öğretimizi gözden geçirmeliyiz. İnanç Açıklamamıza baktığımız zaman Tanrı'nın yaratıcı işi ve Mesih'in kurtarıcı işi sonucunda Kutsal Ruh'un gelmesini takip eden sırada “*Kilise*” olduğunu görmekteyiz:

İNANIYORUM;

Göğün ve yerin Yaratanı,
her şeye gücü yeten Baba,

(1) tek Tanrı'ya;

(2) ve Kutsal Ruh'tan gebe kalan Bakire Meryem'den doğan,

Pontiyus Pilatus zamanında acı çekerek çarmıha gerilen,

ölüp gömülerek ölüler diyarına inen,

üçüncü gün ölüler arasından dirilen,

göğe çıkıp,

her şeye gücü yeten Baba Tanrı'nın sağında oturan,

oradan dirileri ve ölüleri yargılamak için tekrar gelecek olan

O'nun biricik oğlu Rabbimiz Mesih İsa'ya.

İNANIYORUM;

(3) Kutsal Ruh'a,

(4) kutsal evrensel kiliseye,

azizlerin paydaşlığına,

günahların affına,

bedenin dirilişine

ve sonsuz yaşama. AMİN.²⁸

Böylece “*Kilise*” kendi içine kapalı sessiz ve durgun bir varlık olmaktan öte, Mesih’in ikinci gelişini beklerken dua, tapınma ve paydaşlık ile güçlenir; böylece dünyaya tanıklık için güç bulur.

“*Dünya Görüşleri*” bireycilik, bağımsızlık ve bencillikten etkilenmiş bir çok Hristiyan ile karşılaştım. Onlar uzun bir süredir bir kilise topluluğuna katılmalarına karşın üye değildirler ya da kiliseye düzenli olarak katılmayı istemezler. Bunun anlamı “*ben dua ve tapınma için ya da bazı etkinlikler için bazen, bazı kiliselere katılıyorum; ancak benim üzerimde bu kilise yönetiminin ya da önderlerinin bir yetkisi yoktur*” şeklinde bir düşünceye bağlanmış olmaktır. Böyle kişiler Hristiyan hayatında ilerlemesi gereken yolda ilerleyemez ve iman olgunluğunda büyüyemezler. Çünkü önderlerin öğretisi, uyarı ve disiplinini kabul etmezler.

Bu durumda sağlıklı bir müjdeleme ve öğrenci yetiştirme için kiliseye bağlı olarak hizmet etme bilinci doğru yerleşmiş olmalıdır. Ve yine “*kilise üyesi olmak*” konusunda öğrenciler dikkatli bir şekilde yetiştirilmelidir.

Bu durumda “*Kilise Öğretisi*” almamış kimselerin müjdeleme veya önderlik derslerine katılması doğru olmayacaktır. Tersine bir durumda Yüce Görev sorumluluğunu insanlar sadece müjdeleme araçlarını dağıtma (kitap, broşür v.s.)

---

²⁸ Reform Seminer Notu, Elçilerin İman Açıklaması Üzerine , Rev. Donald Cobb.

şeklinde düşünebilirler; ya da müjdelemeyi farklı inançlarla tartışma yoluna giderek yerine getirmeye çalışabilirler.

Ancak Kutsal Kitap'ın “*Kilise Öğretisini*” doğru bir şekilde anlaşılmadıkça kilisenin İnanç Açıklamasının vurguladığı üzere “*Kutsalların Birliği (paydaşlığı)*” öğretisini de anlayamaz.

İleri Çalışma İçin –Kilise:

Hİ. 54. ‘Kutsal evrensel (katolik) kilise’ ile ilgili neye inanıyorsunuz?

Tanrı'nın Oğlu'nun Ruh'u ve Sözü¹ aracılığı ile bütün halklardan,² dünyanın başından sonuna kadar,³ kendisi için topladığı, koruduğu ve saklı tuttuğu ve sonsuz yaşam için bir topluluk seçtiği⁴ ve gerçek imanda birleştirdiğine⁵ inanıyorum. ve ben bu topluluğun şimdi⁶ daima⁷ yaşayan bir üyesi kalacağım.

¹ Yuhanna 10:14-16 Elçilerin İşleri 20:28, Romalılar 10.14-17, Koloseliler 1:18, ² Tekvin 26:3-4, Vahiy 5:9, ³ İşaya 59:21, I.Korintliler 11:26, ⁴ Matta 16:18, Yuhanna 10:28-30, Romalılar 8.28-30, Efesliler 1.3-14, ⁵ Elçilerin İşleri 2:42-47, Efesliler 4:1-6, ⁶ I.Yuhanna 3:14, 19-21, ⁷ Yuhanna 10:27-28, I.Korintliler 1:4-9, I.Petrus 1:3-5

WUİ. 63. Gözle görülen kilisenin ayrıcalıkları nelerdir?

Gözle görülen kilise, Tanrı'nın özel ilgisi ve yönetimi altında olma,²⁹ tüm düşmanlarının saldırı-

---

²⁹ İşaya 9:5-6, I.Timoteyus 4:10

larına rağmen, tüm çağlar boyunca savunulma ve korunma ayrıcalığına;³⁰ ve kutsalların paydaşlığını, ve kurtuluşun sunulmak için kullanıldığı doğal araçları tatma³¹ ve O'na her kim inanırsa kurtulacağına³² ve Kendisine gelen hiç kimsenin geri çevrilmeyeceğine³³ ilişkin tanıklık edip, Müjde hizmetinde bulunan tüm gözle görülen kilise üyelerine Mesih'in sunduğu lütufları tatma ayrıcalığına sahiptir.

İlave Okuma ve Araştırma İçin:
- BİA. 27; 28; 29, WİA. XXV.1-3

İleri Çalışma İçin –Birlik/Paydaşlık:
- **Hİ. 55. 'Kutsalların paydaşlığı'ndan ne anlıyorsunuz?**

İlk önce inanların bu topluluğun üyeleri olarak, her biri Mesih'te ve Ondaki tüm hazinelere ve armağanlara paydaş olurlar.⁸

İkinci olarak her üye bu armağanları diğer üyelerine hizmet ve onların zenginleşmesi için gönülden ve sevinçle kullanmayı bir görev olarak düşünmek zorundadır.⁹ Her üye topluluğun diğer üyelerine hizmet etmek ve onları bütün her şeyde zenginleştirmek için bu armağanları gönülden ve sevinçle kullanmayı düşünmek zorundadır.

---

³⁰ Mezmur 115:1-2, 9, İşaya 31:4-5, 8-9, Zekeriya 12:2-4, 8-9

³¹ Elçilerin İşleri 2:39, 42

³² Mezmur 147:19-20, Romalılar 9:4, Efesliler 4:11-12, Markos 16:15-16

³³ Yuhanna 6:37

⁸ Romalılar 8:32, I.Korintliler 6:17; 12:4-7, 12-13, I.Yuhanna 1:3, ⁹ Romalılar 12:4-8, I.Korintliler 12:20-27; 13:1-7, Filipililer 2:4-8

İlave Okuma ve Araştırma İçin:
- WİA. XXVI.1-2, Hİ. 32

ÖZETLERSEK; Yüce Görev sorumluluğu Kutsal Kitap'ı emirleri ve yasaklarıyla iyi öğrenmeyi, Şabat Günü, Kilise ve Paydaşlık konularındaki doğru yaklaşımı bilmeyi ve buna göre yaşamayı gerektirmektedir. Bütün bunlar da dua ve hizmet ile el ele gitmelidir.

III.8-) Dua ve Vizyon

WUI. 178. Dua nedir? Dua, arzularımızı Tanrı'ya³⁴ Mesih'in adında,³⁵ Kutsal Ruh'un yardımıyla,³⁶ günahlarımızın itirafıyla³⁷ ve O'nun merhametlerini bile-rek şükranla sunulmasıdır.³⁸

Kutsal Kitap'ın dua için verdiği modellere baktığımızda kişilerin sadece kendileri için değil, başka insanlar için, kendileri ve başkalarının ihtiyaçları için dua ettiklerini görmekteyiz.

---

³⁴ Mezmur 57:8

³⁵ Yuhanna 16:23

³⁶ Romalılar 8:26

³⁷ Mezmur 32:5-6, Daniel 9:4

³⁸ Filipililer 4:6

Böylece övgü, şükran, dilek, tövbe duaları yanında başkaları için yaptığımız dualarla da Yüce Görev için olan vizyonumuzu geliştiririz. Mesih'in bizler için ne yaptığının, nasıl aracılık ettiğinin farkında olmak, gözlerimizi dünyanın ihtiyaçlarına çevirmemizde önemli bir unsurdur. Böylece bizler başkaları için dua ettiğimizde Mesihsel bir misyonu üstlenmiş kimseler olarak Tanrı'nın karşısına çıkarız. Çünkü bizler de bir zamanlar Tanrı halkının gözünde "başkaları" yani dünyadan kimselerdik:

Titus 3:3 Çünkü **bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, aldanan, çeşitli arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik.**

4-6 Ama Kurtarıcımız Tanrı, iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu, doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı.

7 Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak ümit içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım.

Dua konusunda aklımızda olması gereken bir şey de Mesih'in kahinliğini göz önünde tutmamızdır (İbraniler 3:1; 5:5; 6:20; 8:1-2; 9:11).³⁹

---

³⁹ **WUİ. 44. Mesih kâhinlik görevini nasıl yerine getirmiştir?**

Mesih, halkının günahları için barıştırmalık olmak için kendisini lekesiz olarak Tanrı'ya tek bir kere sunmasıyla; ve onlar için sürekli yakarıшта bulunmasıyla kâhinlik görevini yerine getirmiştir.

İbraniler 2:17 Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya olan hizmetinde merhametli ve sadık başkâhin olup halkın günahlarını Tanrı'ya bağışlatabilsin.

Böylece bizler insanlık ailesine “*günahların bağışlanması ve sonsuz yaşam*” çağrısı yapan ve bunun için dua eden,⁴⁰ başkaları için Mesih gibi olmaya çalışan hizmetkarlar olduğumuz bilinci ile Yüce Görevi sahiplenmeliyiz. Ve yine Yuhanna 17. bölümde, Mesih'in başkahinsel duasına bakmak bizlere Yüce Görev için hem dua hem de vizyon anlamında teşviktir. Mesih burada kilisenin birliği ve kutsallığı için dua etmiştir. Böylece yüce göreve hizmet eden hizmetkarlar olarak “*kilisemi kuracağım*” diyen Mesih'e bakarak (Matta 16:18) nasıl bir kilise için dua edeceğimizi ve nasıl bir kilise için hizmet edeceğimizi görmemiz gerekir.

Diğer yandan Mesih'in kahin olarak zayıflıklarımıza, günah ve isyanlarımıza rağmen nasıl bize şefkat gösterdiğini iyi bilirsek; insanlık ailesine de aynı şefkat ile, Mesih'in şefkati ile yaklaşabiliriz:

---

⁴⁰ **184. Ne için dua etmeliyiz?** Tanrı'nın yüceltilmesine yönelik olan her şey için,. kilisemizin gelişmesi, kendimizin ve başkalarının iyiliği için dua etmeliyiz; fakat yasal olmayan şeyler için dua etmemeliyiz. **185. Nasıl dua etmeliyiz?** Korku dolu bir anlayış ile Tanrı'nın görkemini için; kendi değersizliğimizi, ihtiyaçlarımızı ve günahlarımızı derinden kavrayarak, tövbe ile, şükran ile ve Tanrı önünde açık yüreklerle dua etmeliyiz; anlayışla, imanla, içtenlikle, gayretle (hararetle), sevgiyle ve dayanmayla Tanrı için (*Tanrı önünde*) bekleyerek, O'nun iradesine alçakgönüllülükle boyun eğmeliyiz.

İbraniler 4:14 Gökleri aşmış olan büyük başkâhinimiz Tanrı'nın Oğlu İsa varken, açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım.

15 Çünkü zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan değil, tersine, her alanda bizim gibi sınanmış, yine de günah işlememiş bir başkâhinimiz vardır.

1-) İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- **WUI. 179. Yalnızca Tanrı'ya mı dua etmeliyiz?**

Yalnızca Tanrı yürekleri araştırabilir,⁴¹ ricaları işitebilir,⁴² günahları bağışlayabilir,⁴³ herkesin arzularını yerine getirebilir;⁴⁴ ve yalnızca Tanrı'ya inanılmalı,⁴⁵ yalnızca Tanrı'ya dindarca tapınılmalıdır;⁴⁶ bunun da özel bir parçası duadır⁴⁷ ve başka hiç kimseye değil⁴⁸ yalnızca O'na yapılmalıdır.⁴⁹

- **WUI. 180. Mesih'in adında dua etmek nedir?**

Mesih'in adında dua etmek, O'nun buyruğuna uyarak ve vaatlerinden emin olarak O'nun adına dayanarak merhamet dilemek,⁵⁰ yalnızca O'nun adını [*düşüncesizce*] söylemek değil,⁵¹ Mesih'ten ve O'nun aracılığından aldığımız teşvik ile cesaretle,

---

⁴¹ I.Krallar 8:39, Elçilerin İşleri 1:24, Romalılar 8:27

⁴² Mezmur 65:2

⁴³ Mika 7:18

⁴⁴ Mezmur 145:18

⁴⁵ Romalılar 10:14

⁴⁶ Matta 4:10

⁴⁷ I.Korintliler 1:2

⁴⁸ Romalılar 10:14

⁴⁹ Mezmur 50:15

⁵⁰ Yuhanna 14:13-14; 16:24, Daniel 9:17

⁵¹ Matta 7:21

güçle dualarımızın kabul edileceğini, umut ederek dua etmektir.⁵²

- **WUİ. 181. Neden Mesih'in adında dua etmeliyiz?**

İnsanın günahlılığı ve Tanrı'dan uzaklığı o denli büyüktür ki, aracı olmaksızın O'nun huzuruna giremeyiz,⁵³ bu görkemli işi yapabilecek gökte ve yerde atanmış ya da uygun başka biri olmadığından, sadece Mesih⁵⁴ [olduğundan], başka birinin adıyla değil sadece O'nun adıyla dua etmeliyiz.⁵⁵

- **WUİ. 182. [Kutsal] Ruh dua etmemize nasıl yardımcı olur?**

Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, Ruh bize güçsüzlüğümüzde yardım eder, doğru bir şekilde dua edebilmemiz için kim için ve ne için ve nasıl dua etmemiz gerektiğini anlamamızı sağlar; gerekli korkular, duygular ve lütuflar aracılığı ile yüreklerimizde çalışarak ve bunları güçlendirir (herkeste aynı şekilde ve aynı ölçüde olmasa da).⁵⁶

- **WUİ. 183. Kimler için dua etmeliyiz?**

Mesih'in yeryüzündeki bütün kilisesi için dua etmeliyiz,⁵⁷ yöneticiler,⁵⁸ pastorler,⁵⁹ kendimiz,⁶⁰ [iman]

---

⁵² İbraniler 4:14-16, I.Yuhanna 5:13-15

⁵³ Yuhanna 14:6, İşaya 59:2, Efesliler 3:12

⁵⁴ Yuhanna 6:27, İbraniler 7: 25-27, I.Timoteyus 2:5

⁵⁵ Koloseliler 3:17, İbraniler 13:15

⁵⁶ Romalılar 8:26-27, Mezmur 10:17, Zekeriya 12:10

⁵⁷ Efesliler 6:18, Mezmur 28:9

⁵⁸ I.Timoteyus 2:1-2

⁵⁹ Koloseliler 4:3

⁶⁰ Tekvin 32:11

kardeşlerimiz,⁶¹ düşmanlarımız⁶² ve yaşamakta olan bütün insanlar⁶³ ve bizden sonra yaşayacaklar için dua etmeliyiz;⁶⁴ ölümler için⁶⁵ ve ölümcül günah işlemiş olanlar için⁶⁶ dua etmemeliyiz.

- **BİA. Bölüm 36 –Hükümetler**; son paragraf

Daha da ötesi herkes,
statü, durum ve rütbe farkı olmadan,
hükümete itaat etmeli,
ve vergilerini ödemeli,
ve temsilcilerine hürmet ve saygı göstermeli,
ve Tanrı'nın Sözü ile
çelişmeyen her konuda onlara itaat etmeli,
onları tüm yollarında
Rab'bin isteği onları yönlendirsün
dindarlıkla ve ahlaklı bir şekilde
esenlik dolu ve sakin bir hayat sürebilelim di-
ye.
dua etmeliyiz.

2-) İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- Matta 6:9-13 (Luka 11:2-4)

3-) İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- Hİ. 116-118; 120-129

4-) İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- İşıya 53:12

---

⁶¹ Yakup 5:16

⁶² Matta 5:44

⁶³ I.Timoteyus 2:1-2

⁶⁴ Yuhanna 17:20, II.Samuel 7:29

⁶⁵ II.Samuel 12:21-23

⁶⁶ I.Yuhanna 5:16

- Luka 22:32
- Luka 23:34
- Yuhanna 14:16
- (Yuhanna 17)
- Romalılar 8:34
- İbraniler 7:25

5-) İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- Tekvin 37:21, 26; 44:33
- I.Samuel 19:4; 25:24
- Yeremya 38:9
- Filimun 10

6-) İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- Çıkış 32:32
- Sayılar 12:13,
- Tesniye 9:26
- I.Tarihler 21:17
- I.Samuel 7:5
- I.Krallar 13:6
- II.Tarihler 30:18
- Eyüp 42:10
- Mezmur 106:23
- Efes 1:16

7-) İlave Okuma ve Araştırma İçin:

- Matta 8:6
- Markos 7:32
- Luka 4:38; 9:38
- Yuhanna 4:47

III.9-) Tanrı Halkı ve Ruhsal Savaş

a-) Ruhsal Savaş

b-) Teoloji Eğitimi

c-) Mesih'i Rab Olarak Yüreklerimizde Kutsamak

a-) Ruhsal Savaş

“**Ruhsal Savaş**” bir savaşa girmek istediğimiz zaman başlayan bir şey değildir; ruhsal savaş, Hristiyanlığının farkında olarak yaşamının kendisidir. Böylece dikkatli bir gözle bakanlar görecektir ki, dünya, benlik ve şeytan kilişeyi zayıflatmak ve onun mesajını çarpıtmak, Müjde'nin vaazını engellemek, Hristiyan paydaşlığını ve tanıklığını bozmak için çalışmaktadır. Böyle bir “*farkında oluş*” içinde yaşayan kimseler ruhsal savaşa bilinçli girmiş kimselerdir. Bir savaşta olduğunu fark etmeden yaşayan bir kişinin tanıklığını da dünya fark etmeyecektir. **Ruhsal Savaşta silahımız Kutsal Kitap ve duadır.**

İnananlar gündelik Kelam ve Dua ile yürümeli, fırsat bulabilirlerse **Sabat günü haricinde de** bir araya gelerek dua, paydaşlık ilişkisi içinde birbirlerinden öğrenmeli, birbirlerini teşvik etmelidir. Ruhsal savaşta olmanın ve bu savaşa karşı durmanın gereği budur.

İlave Okuma ve Araştırma İçin [Ruhsal Savaş ve Dua]:⁶⁷

Efesliler 6:18 Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin. Bu amaç-

---

⁶⁷ Reform Seminer Notu; Ruhsal Savaş, Rev. John Lenk, 2005.

la, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun.

19 Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim.

20 Uğruna zincire vurulmuş durumda elçilik ettiğim Müjde'yi gerektiği gibi cesaretle duyurabilmem için dua edin.

Anafikir: Müjde'nin İlan Edilip Yayılması İçin [YÜCE GÖREV için] Dua Edin!

Öyleyse nasıl dua etmeliyiz?

1-) KENDİMİZ İÇİN ve özellikle MÜJDE'NİN HİZMETKARLARI Sözü hikmetle vaaz edebilmesi için (*"Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye..."*).⁶⁸

2-) Müjde'yi **cesaretle** vaaz etmek için.

3-) Müjde'yi bir elçi sorumluluğu ile vaaz edebilmek için.

Bu ayetler (6:18-20) Ruhsal savaş hakkındaki (Efesliler 6:10-20) öğretinin bir kısmına değiniyor.

---

⁶⁸ *bana gerekli söz verilsin diye...*: Bu ayette kullanılan kelime Grekçe'de "*gerekli; etkin*" anlamına gelen bir kelime olup, antik çağda çok önemli bir ilan (duyuru) için kullanılırdı. Dolayısı ile "**çok önemli; çok ciddi**" anlamlarını içermektedir. Böylece ayet "ağzımı her açtığımda bana **Kral'ın** Sözü verilsin" şeklinde anlaşılabilir bir anlam içermektedir. Mezmur 51:15 ayetindeki ifade burada anlatılmak istenen şeyi tam olarak açıklıyor: "ben ağzımı açayım ama Senin sözlerin benden çıksın" şeklinde bir anlam vardır.

14. ayetteki “*yerinizde durun*” emri bundan sonraki bütün fiiller için bağlayıcı bir nitelik taşımaktadır: “*yerinizde durun*, [16] *iman kalkanını alın*, [17] *yerinizde durun Ruh’un kılıcını alın*, [18] *yerinizde durun Ruh’un yönetiminde dua edin*,...”

Böylece Tanrı’nın silahlarını kuşanmış olanların ilk önceliği DUA ETMEK oluyor. Dua etmek ruhsal savaşın merkezinde bir konu olarak karşımıza çıkıyor – düşmanlarla savaşta en büyük silah **dua etmek**. Eğer Pavlus için dua etmek önemliyse⁶⁹ bu sizin için ne kadar çok önemlidir?

-Mesih’in hayatına bakmak, duanın önemini hatırlamamız için yeterli olacaktır.

Ayet, ruhsal savaşın içinde olan bizlere “*yerinizde durun ve dua edin*” demektedir. Dua etmek bundan önceki ayetlerin yapmamızı istediği şeyler kadar önemlidir.

Pavlus’un burada öğrettiği gibi kendi yaşamınızda duayı aynı önemde yer tutan bir konu olarak görüyor musunuz?

Azizlerin elindeki en güçlü silah “**dua**” olarak karşımıza çıkıyor: Efesliler 6:13-17 ayetlerinde ruhsal savaş konusunda her ayette bir konuya odaklanıyor; ancak 18-20 ayetlerinde sadece “dua” konusuna odaklanıyor.

---

⁶⁹ –**önder karakteri:** Mesih’in dua konusundaki farklılığına yaklaşmaya çalışmak, duada örnek olmak, dua hakkında teşvik etmek, dua hakkında öğretici olmak.

Azizlerin elindeki en güçlü silah olan “**dua**” onların bütün yaşamları için belirleyici bir konudur:

Efesliler 1:15-16 Bunun için, Rab İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda hep anıyorum.

17 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yüce Baba, kendisini tanımanız için size bilgelik ve vahiy ruhunu versin diye dua ediyorum.

Koloseliler 1:9 Bunu işittiğimiz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi dilemekten geri kalmadık.

Koloseliler 4:2 Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin.

3 Aynı zamanda bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna hapsedildiğim Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın.

4 Bu sırrı gerektiği gibi açıklıkla bildirebilmem için dua edin.

5 Sizden olmayanlara karşı bilgece davranın. Fırsatı değerlendirin.

II.Selanikliler 1:11 İşte bu nedenle Tanrımız sizi çağrısına layık görsün, iyiliğe yönelik her dileğinizi, imana dayanan her uğraşınızı kendi gücüyle sonuçlandırsın diye sizin için her zaman dua ediyoruz.

Kendisi kiliseler için sürekli olarak dua eden Pavlus, diğer yandan da kiliselere sürekli dua etmeyi hatırlatıyor (Kolosaliler 4:2):

I.Selanikliler 5:17 Sürekli dua edin.

Aynı şekilde Pavlus kendi hizmeti için dua edilmesini istiyor:

I.Selanikliler 5:25 Kardeşler, bizim için dua edin.
II.Selanikliler 3:1 Son olarak, kardeşler, Rab'bin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltilsin diye bizim için dua edin.
2 Ahlaksız, kötü insanlardan kurtulmamız için de dua edin. Çünkü herkes iman etmiş değildir.

Pavlus'un Efesliler mektuplarındaki sözlerine baktığımızda [orijinal metinde] dört defa aynı vurguyu yapıyor:

her türlü dua ve yalvarışla
her zaman Ruh'un yönetiminde dua edin
bütün azizler için
bütün adanmışlıkla uyanık durun

Bu vurgulardan her durumda, her şey için, kapsamlı bir şekilde, tüm hayatımızın Tanrı'ya dua olması gibi, sınırsızca dua etmemiz gerektiğini görüyoruz.

her zaman Ruh'un yönetiminde (Ruh'ta) dua edin:

Dua etmediğimiz bir zaman olmamalı⁷⁰ bütün hayatımızı Göksel Baba'nın önünde yaşadığımızı göre, her

---

⁷⁰ **Luka 18:1** 1-2 İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: "Kentin birinde Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı...
Romanlılar 12:12 Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin. **Filipililer 4:6** Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin.

şey O'nun önünde açıktır. Hayatımızın her zamanında O'na gelme ihtiyacı içindeyiz. Sevincimizi, üzüntümüzü, hayal kırıklığımızı, endişelerimizi, günahlarımızı ve zaferlerimizi duada O'na getirmeliyiz.

Mesih'in öğrencisi olmayı gösteren karakter dua hayatı ile açığa çıkar. Pavlus burada "**her zaman**" derken "*kairos*" kelimesi kullanmıştır. Böylece dua etmenin **eskatolojik** olarak bütün bir zamanı kapsadığını vurgulamış oldu.⁷¹ Yani HER ZAMAN –BÜTÜN ZAMANLAR BOYUNCA- dua etmeliyiz.

her zaman Ruh'ta (*Ruh'un yönetiminde*):

Dualarımız Kutsal Ruh'ta olmalıdır; insanın çabalarına bağlı olmamalıdır. Dualarımız dini bir hareketi yerine getirmek şeklinde olmamalıdır.⁷² Gerçek ruhsal dua Kutsal Ruh'un gücü ile yapılan duadır. Böyle bir dua için Kutsal Ruh'un içimizde çalışıyor olması gerekir.

Gerçek dua için Üçlü Bir Tanrı ile ilişki içinde olmak gerekir. Çünkü Kutsal Ruh aracılığı ile dua ederken aynı zamanda Üçlü Bir Tanrı'nın tahtının huzuruna çıkmış oluyoruz –*belki her zaman duygusal olarak böyle hissedilmiyor, ancak gerçek budur.*

Kutsal Ruh sadece bize dua için yardım etmiyor, ancak Kutsal Ruh hem duanın hem de Hristiyan hayatının atmosferidir:

---

⁷¹ gündelik olağan zaman için "*kronos*" kelimesi kullanılır.

⁷² **Yuhanna 4:23** Ama **içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor.** İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. **24 Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.**

Romalılar 8:26 Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltiyle bizim için aracılık eder. 27 Yüreklere araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder.

Efesliler 2:18 O'nun aracılığıyla hepimiz tek Ruh'ta Baba'nın huzuruna çıkabiliriz.

2:22 Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa ediliyorsunuz.

3:5 Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti. Şimdiyse Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla açıklanmış bulunuyor.

5:18 Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la dolun:

her türlü dua ve yalvarışla:

Sadece kendimiz için değil, sadece kendi ihtiyaçlarımız için değil, herkes için, her şey için, her şekilde dua etmemiz gerekiyor. Dua kişisel bir eylem olmakla beraber kapsamı bütün topluluk ve bütün dünya çapındadır. Övgü, şükran, aracılık, tövbe, aydınlanış dualarını tek tek ve topluluk halde uygulamamız gerekiyor.

bütün adanmışlıkla uyanık durun:

Gerçek dua bir iş yapmak gibi gayret gerektirir; adanmışlıkla, kararlı bir şekilde dua etmemiz gerekir. Ancak bu çaba bizden gelirse eksik olacak ve bunu doğru olarak yapamayacağız. Bu çaba için Kutsal

Ruh'un gücü gerekmektedir. Dua etmek, yemek içmek gibi, bütün hayatımızın bütünü içinde merkez bir yerde olmalıdır; zaman zaman değil, sürekli olmalıdır.

Diğer yandan adanmışlığımıza uyanıklığı da eklememiz gerekiyor –*Koloseliler 4:2, Luka 18:1-2, "uyanık durun."*

Özellikle Mesih'in Getsamani Bahçesindeki uyarısı (Markos 14:38) bu yöndedir: **uyanık durun, dua edin, ayartılmayasınız...**

Bu uyarıya kulak vermeyip uyuyan elçilerin sonunu hatırlayın: Petrus kendi gücüne güvenerek önce başkahinin kölesinin kulağını kesiyor; daha sonra Petrus'u Mesih'i üç kez inkar ederken görüyoruz (Luka 22:56-60).

Böylece Mesih'e bağlılık sözü vermiş kimselerin nasıl korku ile dağıldığını görüyoruz –unutmayalım ki, onlar dua zamanında uyudukları için yenildiler.

Mesih İsa dünyanın sonu hakkında konuşurken "uyanık kalın, ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin" demektedir:

Luka 21:36 Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için dua edin.

Mesih'in ikinci gelişi için hazır olmak için sürekli olarak duada uyanık durmamız gerekiyor. Yani bir ayağımız bu dünyada diğer ayağımız sonsuz çağdaki dünya üzerinde durarak dua etmeliyiz. Böylece Tanrı'nın bu çağda başlamış olan krallığının tamamlanacağı za-

mana odaklanarak dua edebiliriz. Ruhsal savaş için bu bakış açısı çok gereklidir.

Eğer bizler Hristiyan hayatına ve Müjde Hizmetine dünyasal açıdan bakarsak hiçbir umut göremeyiz. Dünya, benlik ve şeytan eskatolojik bakış açısı olmayan insanlar için çok güçlüdür. Mesih'in ikinci gelişinde tamamlanacak olan Krallığa bakmadan sadece dua ve Söz'ün vaazı ile düşmanı yenemeyiz. Çünkü duamız ve Müjde'nin vaazı tek bir amaca odaklanmış olmalıdır: **Mesih'in İkinci Gelişi...**

Dünya kendi gücüne bakınca kiliseyi çok zayıf, Hristiyanları da çok akılsız olarak görebilir. Ancak bizler içinde bulunduğumuz şimdiki zamanı **Tarihin Sonuna Bakarak Yaşamalıyız.**

Vahiy Kitabında (6:9-11) Müjde ve Tanrı Sözü'ne tanıklık uğruna öldürülmüş olanlar kanlarının öcünün ne zaman alınacağını sordukları zaman onlara beyaz kaftan veriliyor. Çünkü Azizler öldürüldükleri anda bile zaferliyidiler.

Aynı şekilde Vahiy Kitabında (12:10-11) Mesih'i ölüm derecesinde sevenlerin Kuzu'nun kanıyla ve tanıklığın bildirisi (vaaz) aracılığı ile şeytanı yenmiş olduğunu görüyoruz.

Böylece bugün zayıf görünen ve acı çeken kiliseler bir şey biliyor ki, Mesih geldiği zaman bütün yaratılışın önünde onların suçsuzlukları açıkça ilan edilecektir – *kilise şimdiden galip taraftadır.*

bütün azizler için

Efesliler 1:15-16 Bunun için, Rab İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyorum, sizi dualarımda hep anıyorum.

Azizlerin (kilise topluluğunu oluşturan her bir kişinin) birbirleri için dua etmeleri yumuşak huylu olmayı ve bencillikten ayrılmayı gerektirir.

Bizler kendi ihtiyaçlarımıza odaklanarak dua etmekten kaçınmalıyız. Çünkü tek başına değil, topluluk olarak Mesih'in bedenini teşkil ediyoruz. Tanrı'nın kilisesi bizim kilisemizden daha büyüktür.

Bütün dünya üzerindeki kardeşlerimizi dualarımızla desteklemeliyiz; kardeşler için nasıl dua edebileceğimizi öğrenmeli ve gayretli olarak dua etmeliyiz. Özellikle Mesih'in acı çeken bedeni için dua etmeliyiz.

I.Timoteyus 2:1-2 Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakin ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun.⁷³

---

⁷³ Kilisenin *aracılık* dualarını dayandırdığı bir ayetlerden biri de budur. Bundan dolayı “(1) Devletimiz ve yöneticiler için, (2) Kiliseler ve görevlileri için, (3) Acı ve sıkıntı çekenler için, (4) Aileler, çocuklar ve gençler için, (5) Tüm dünyanın barışı için, (6) Düşmanlarımız ve bizden nefret edenler için” olan dualar, bütün büyük dualarımız içinde yer alır. Kilise tarihi boyunca kullanılan bütün

I.Petrus 5:9 Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis'e karşı direnin.

Bu ayetlerden tüm azizler için dua etmeyi, ama aynı zamanda kilisenin görevlileri için dua etmenin bir görev olduğunu öğreniyoruz.

1-) Böylece 19. ayete baktığımızda Tanrı'nın Sözü'ne hizmet eden bütün görevlilerin vaaz ederken, dua ve tanıklık hizmetinde Tanrı'nın hikmetli sözleri onlara verilsin diye dua etmeliyiz.

Pavlus burada Tanrı'nın Sözü'nü ağzına almaktan; Tanrı Sözündeki **sırrın** cesaretle bütün dünyaya ilan edilmesinden bahsetmektedir. Bu sır eski zamandan beri saklı olmasına rağmen Mesih'in gelişi ile ilan edilip Kutsal Ruh aracılığı ile açıklanmış bir gerçektir, vahiy edilmiştir (Efesliler 3:3-10); zamanın üzerindeki örtü Mesih'in gelişi ile açılmıştır.

O halde Tanrı halkı Kutsal Kitap'tan vaaz ederken, öğretirken, Mesih'e tanıklık verirken, öğrenciler yetiştirirken Kutsal Ruh'un vahiy ettiği bir gerçeğe tanıklık ediyor –bu çok ciddi bir iştir; Böylece *“ağzımızı hikmetle açmamız”* gerekmektedir (I.Korintliler 9:19-23):

Koloseliler 4:6 Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz.

I.Petrus 3:15 Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran her-

---

toplu dua örneklerine baktığımızda bu özet altı konunun değişik şekillerde ifade edildiğini görürüz.

kese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.

Mesih'in hizmetkarlarının her durumda söyleyecek uygun bir sözü olmalıdır. Aynı zamanda bizler Kutsal Yazılar'a dayalı olarak dua etmeli, vaaz ettiğimiz Sözü doğru bir şekilde hayatımıza uygulamalıyız. Kelam, Tanrı Sözü olduğuna göre bunu yanlış kullanırsak güçsüz ve boş bir söz söylemiş olacağız.

Doğru Öğretim olsun diye dua etmeliyiz; toplumların geleneklerin, aile ve yetişme tarzının, dünyasal görüşünün etkileyip belirlediği Hristiyanlık ile Kutsal Kitap Hristiyanlığı arasındaki farkı görünür kılmalıyız.

2-) Müjde'nin hizmetkarlarının vaaz etmek için cesareti olsun diye dua etmeliyiz.⁷⁴ Çünkü vaaz edenler, öğretmenler öğrenci yetiştirenler bazen ölüm tehlikesi ile denenebilirler. Pavlus Müjde uğruna cesaretle vaaz etti, ölümü, tutuklanmayı ve işkenceyi göze aldı:

II.Korintliler 11:24 Beş kez Yahudiler'den otuz dokuz kırbaça yedim.⁷⁵

---

⁷⁴ Yaşadığımız dünyanın kültürüne bazen ters düşme korkusu bile Müjde'nin yayılmasında bir engeldir.

⁷⁵ **II.Korintliler 11:25** Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez deniz kazasına uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. 26 Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek soydaşlarımın gerekse öteki ulusların arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırdan, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikelere düştüm. 27 Emek verdim, sıkıntı çektim, çok kez uykusuz kaldım. Açlığı, susuzluğu tattım. Çok kez yiyecek sıkıntısı çektim, soğukta çıplak kaldım.

Pavlus'un Efes'teki karışıklıkta (Elçilerin İşleri 19:23-41), Yerus alim'deki karışıklıkta (Elçilerin İşleri 21:27-22:22) ne kadar cesaretle dayandığını hatırlayınız.⁷⁶

Elçilerin İşleri 20:27 Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim.

Sözün hizmetkarları Tanrı'nın isteğini tam olarak bildirme cesareti ile vaaz etmelidir.

Pavlus, Efesliler Mektubunu yazdığı zamanlarda Roma'da tutuklu olarak Sezar'ın önüne çıkmak için bekliyordu. Kurtulmak için değil, cesaretle vaaz edebilmek için dua istiyor; bu fırsatı en bereketli bir şekilde kullanmak için dua istiyordu.

Pavlus'u bu ayetlerde heyecanlı olarak görmekteyiz. Çünkü İmparator önünde ve imparatorun yakınlarının karşısında tanıklık verecekti. Bütün bunlar Müjde'nin yayılması için önemli bir fırsattı (Elçilerin İşleri 2:29; 4:13, 29, İbraniler 10:32-35).⁷⁷ **Yüce Görev böyle bir adanmışlığı, sorumluluğu ve disiplini gerektirir.**

Sözün cesaretle ve açık bir şekilde vaaz edilmesi Hristiyanlığın en yüksek olan evrensel bir çağrısıdır.

---

⁷⁶ Aynı şekilde Pavlus, Vali Felix'in önünde (Elçilerin İşleri 24:1-26), Vali Festus'un önünde (Elçilerin İşleri 25:1-12), Kral Agripa önünde (Elçilerin İşleri 25:23-26:29), Roma'daki Yahudiler ve Romalılar önünde (Elçilerin İşleri 28:17-31) Müjde'yi hikmetli bir şekilde savunmuştur.

⁷⁷ **Elçilerin İşleri 9:15** Rab ona, "Git!" dedi. "Bu adam, benim adımı öteki uluslara, krallara ve İsrailoğulları'na duyurmak üzere seçilmiş bir aracımdır. 16 Benim adım uğruna ne kadar sıkıntı çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim.

Böylece tüm dünyadaki gözetmenler için, Müjde'yi vaaz edenler için dua etmeliyiz; öyle ki, onlar cesaretle Müjde'nin gerçeğini duyurabilsinler.

3-) Müjde'nin vaazı ve öğretilmesi için çalışan bütün hizmetçilerin çağrısı elçi Pavlus'un çağrısından daha az önemli değildir –aslında bir Hristiyanın çağrısı bir elçinin çağrısından daha az değildir. Bizler bütün ulusların önünde Kralın elçileri olarak duruyoruz. Dünya bizim sözlerimiz kadar yaşayışımızdan da Hristiyanlık hakkında fikir sahibi olmaktadır.

Hristiyan çağrısına uygun bir yaşam sürmek için dua etmeliyiz. 19. ayette cesaret için dua istenirken, 20. ayette ise elçi, Müjde'yi vaaz etmek için cesarettten bahsediyor –*cesaret konusu böylece daha da ileri giderek ciddi bir sorumlulukla birlikte hatırlatılıyor.*

Pavlus sadece bir vaiz değil, aynı zamanda bir elçidir. Pavlus şimdiye kadar kendi hakkında fazla konuşmamıştı (Efesliler 3:1; 4:1). Böylece kendisini örnek göstererek bütün kiliseye gözetmenler için dua etmeyi öğretiyor. Aynı zamanda Pavlus'un hayatı bütün Hristiyanlar için örnektir.

Roma o dönemde imparatorluğun merkezi idi. Roma'da çok uluslardan elçiler bulunuyordu. Pavlus kendi varlığını Roma'da içinde bulunduğu hapisane duruma rağmen bir elçi ziyareti gibi değerlendiriyordu. Çünkü o herhangi bir ülkeden değil, Göksel Vatandan gelen bir elçi idi. Pavlus, Kralların KRALI olan Tanrı'yı temsil ediyordu. Pavlus'un zincire vurulmuş olması onu ya da mesajını daha az önemli göstermiyordu – bu durum Pavlus'un kendi yaşadığı çağda ne kadar

Mesih'in ikinci gelişine, yani zaferli bir tarihe odaklanmış bir şekilde bakarak hizmet ve tanıklık ettiğini anlamamıza yardım ediyor. Pavlus kendisini temsil etmek için değil, Mesih'i temsil etmek için Roma'da (dünyada) olduğunu biliyor. Eğer Mesih acı çekti ise O'nun öğrencileri de acı çekecekti (Matta 10:18-28).

20. ayetteki "gerektiği gibi" ifadesi Pavlus'un elçi olarak Sözü yaymak ile ilişkili olan zorunluluğunu göstermektedir:

II.Korintliler 5:19 Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti.

20 Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunmuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın.

21 Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

Yani Mesih, seçtiği elçiler aracılığı ile Roma imparatorluğuna ve bütün dünyaya konuşuyor. Zincirler, Pavlus'un zayıflığında etkin olan Müjde'nin gücünü göstermekteydi. Roma yıkıldı, ancak kilise yeryüzünde çoğalarak halen yayılmaya devam ediyor. Çünkü Müjde'nin zayıflığı dünyanın güçlülüğünü yener (I.Korintliler 1:18-25).

Pavlus muhtemelen bir zincir ile Romalı bir askere bağlanmıştı. Ancak Pavlus'a göre bu resim onun ile Mesih arasındaki bağlantıyı göstermektedir (3:1 – Mesih İsa'nın tutuklusu; 4:1 –Rab'bin uğruna tutuklu).

Böyle zincirle birine bağılı olmak, bir kişi ne yöne giderse ya da nasıl hareket ederse ona uygun olarak hareket etmeyi gerekli kılar. Böylece Pavlus istekli olarak Rab'be zincirle bağılı olduğu için Rab nereye giderse, Rab ne yaparsa aynısını yapmak istemektedir. Pavlus'un kendi planı, kendi yolu yok; Rab ne isterse onu yapmak istiyor.

Bu örnek bütün Hristiyanlar için iyi bir örnektir. Hepimiz aynı derecede Rab'be bağılı bir şekilde yaşayarak **Yüce Görev** için doğru bir şekilde hizmet edebiliriz.

SONUÇ OLARAK, bizler kilisenin öğreten ve yöneten bütün gözetmenleri için; onlara Tanrı Sözü verilsin, onlara Tanrı'dan cesaret verilsin, onlar elçilik çağrılarını layıkıyla yapabilsinler diye dua etmeliyiz.

Fakat bunlar tek başına yeterli değildir:

- Sadece gözetmenler değil, bütün Hristiyanlar bir gözetmen çağrısı ile yaşasın diye dua etmeliyiz.
- Her Hristiyan kişi okulda, işinde, aile ve akraba çevresinde, komşularına karşı Mesih'in tutuklusu bir elçi olarak yaşasın ve tanıklık çağrısını cesaretle ilan etsin diye dua etmeliyiz.

İlave Okuma Ve Araştırma İçin:

“Ruhsal Savaş ve Dua” konusundan sonra “kişisel ve toplu tapınma” konusuna odaklanarak Hristiyan tapınışının inanan kişiyi Müjdeciliğe nasıl teşvik ettiği konusunda düşününüz:

a-) Mezmur 33:8; 67:7; 86:9; 96:3, 9-10

b-) Mezmur 2:8; 22:27; 68:31

c-) İşaya 2:2; 11:9; 42:4, Matta 24:14, Markos 11:17

Kutsal Kitap bilgisinde, duada zayıf kalan kimseler ruhsal olgunlukta da zayıf kalacaklardır. Böylece imanda büyü-yüp olgunlaşmamış kimselerin Yüce Görev için zaman zaman bazı etkinliklere katılmış olmalarında da kalıcı bir meyve görülmecektir (*çağımızın kiliselerinin, elçilerin kilisesinden çok daha fazla imkânlarla sahip olmasına rağmen yaşadıkları toplumlarda Müjde'nin gücünün fark edilememiş olması düşündürücüdür*).

b-) Teoloji Eğitimi

Ruhsal savaşa giden bir kişinin eğitimsiz olmasını düşünemeyiz. Ancak **teolojiyi küçümsemek çarmıhı taşımaya da önemsiz hale düşürmüştür**. Teoloji çalışmadan *müj-deci* ya da *vaiiz* rolünü üstlenen kimselerin; bazen iman olgunluğu olmadan yola çıkan kimselerin tanıklığı Yüce Görev açısından bakıldığında zayıf kalmaktadır. Teoloji eğitimi almamak, Kutsal Kitap'ı tam bir şekilde bilmemek vasat bir şekilde yaşayan Hristiyanları doğurmuştur. Hal böyle olunca onların da Yüce Görev adına yaptıkları girişimler çoğu zaman Müjde'nin ve Kutsal Ruh'un gücünden yoksundur. Böyle kimselerin Yüce Görevi bir öncelik olarak görmeden önce kendi iman olgunluklarında büyümeyi bir öncelik olarak görmeleri daha yararlı olacaktır.

I.Petrus 3:15 Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kut-sayın. **Sizdeki ümidin nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.**

Kilisenin en sıkıntılı ve dünya ölçülerine göre en zayıf olduğu bir dönemde yazılmış olan Petrus Mektubundaki ayetler Yüce Görev için istekli olmanın yanında hazır ol-

maktan da bahsediyor –herkese, her durumda cevap vermeye hazır olmak.

c-) Mesih'i Rab olarak yüreklerimizde kutsamak

Kutsal Kitap'ı iyi araştırıp öğrenmek, Kutsal Kitap'a bir bütün olarak bakarak Kelam'a ve duaya hayatında düzenli bir yer vermek, Tanrı'nın çağrısını dikkate almak, Mesih'e adanmışlık ve sevgi ile bağlı olmak... Bunlar olmadan da *yaşayan bir umutla* yürüyen kimseleri ve etkin tanıklığı olan Müjdecileri göremeyiz. Çünkü önce Hristiyan hayatında [*ruhsal savaşta*] galip (*Kelam'da ve duada adanmış*) yürüyen kimseler olmamız gerekiyor.

Müjde'deki yaşayan umut ile *çürümez, lekесiz, solmaz bir miras* güvencesinde, her gün Kutsal Ruh ve Kutsal Yazılar'ın teşviki ile yürüyemeyen kimselerin etkin tanıklığından da bahsedemeyiz.

Ancak ruhani hayatını gittikçe artan bir şekilde daha üst düzeye çıkarmak için çalışmayan kişiler, bu dünyanın zorlukları, akıl çelen yönleri ve ayartıları karşısında Hristiyan umudunu çok çabuk unutabilir. Böylece ruhsallığa ilgisi azalmış olaraktan kendisindeki yanlışlıklara veya eksikliklere bakmak yerine bir başkasında olan hatalara bakarak kendisinin “*en azından başkalarından daha iyi*” olduğunu düşünen insanlar çoğalmaya başlar. Böyle kişilerin hallerine bakan kimseler de çoğunlukla onlarda bir ümit görmediği için onlara bir sorusu ya da onların mesajlarına bir ilgisi olmaz. Yani kişilerin hayatında Kelam etkin olmazsa etkin bir müjdecî de göremeyiz. I.Petrus 3:15 ayeti Müjde'nin yaşamlara radikal bir şekilde yerleşmişliği ile ortaya çıkan bir umuttan bahsediyor; Mesih, Rab olarak yü-

reklere kutsamalı ve böylece Hristiyan kişinin sahip olduğu yaşayan bir umut dünyanın karanlığı içinde bütün uluslara parlamalıdır:

I.Petrus 3:14 Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların "korktuğundan korkmayın, ürkmeyin."

15 Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.

16 Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri iftiradan utansınlar.

17 İyilik edip acı çekmek -eğer Tanrı'nın isteği buysa- kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir.

Özetle, Müjde yaşamlara güçlü bir şekilde yerleşsin diye Kelam eğitimi ciddiye alınmalıdır. Kelam'ı ve eğitimini ciddiye alan insanların ruhsal savaşa bakışı elbette uyuyan Hristiyanlardan daha farklıdır. Çünkü her gün Mesih ile yürüyen kimseler ile ara sıra kiliseye giden insanlar arasında bir fark vardır. Ve bu fark da Yüce Görevin etkinliği açısından önemlidir.

Kelam eğitimin karşılığı diploma değil, imanda ve Tanrı bilgisinde büyüme, sevgi ile paydaşlık ve hizmettir. Kelam eğitimi Tanrı ile yakın bir ilişki isteğinin doğurduğu açlığa cevap vermek içindir. Tanrı ile yakın bir ilişki içinde olmak da, her gün Kelam okuma, derin düşünme, dua, araştırma olarak kendini gösterir. Bütün bu ilerlemeler ise paydaşlık ve hizmette kendini ifade eder.

İlave Okuma ve Araştırma İçin:

-Mesih'i Rab olarak yüreklerimizde kutsamak

(Mesih'te Yaşamak):

- Yuhanna 14:20-23
- Galatyalılar 2:19-20
- Efesliler 3:16-19
- Koloseliler 1:25-29
- I.Yuhanna 3:23-24

-Hazır Olmak:

- II.Korintliler 8:12-21; 9:2
- II.Timoteyus 2:21-26
- Titus 3:1-2

-Ruhsal Umut:

- Romalılar 4:18-21
- Romalılar 5:1-5
- Romalılar 8:23-25
- Romalılar 15:1-4
- I.Korintliler 13
- I.Yuhanna 3:2-3

- *"Tanrının Rab'bin ismini boş yere ağzına almayacak-
sın; çünkü Rab kendi ismini boş yere ağzına alanı
suçsuz tutmayacaktır".*

- **WÜİ. 112. Üçüncü emirde şart koşulan sorumluluklar nelerdir?**

Üçüncü emir, Tanrı'nın isminin, unvanlarının ve niteliklerinin,⁷⁸ kurallarının,⁷⁹ Sözünün,⁸⁰ sakramentle-

---

⁷⁸ Matta 11:9, Tesniye 28:58, Mezmur 29:2; 68:4, Vahiy 15:3-4

⁷⁹ Malaki 1:1-14, Vaiz 5:1

⁸⁰ Mezmur 138:2

rinin,⁸¹ duanın,⁸² andların,⁸³ adakların,⁸⁴ O'nun işlerinin⁸⁵ ve Kendisini açıkladığı başka herhangi bir yolun, kutsal bir şekilde ve saygıyla düşünüş,⁸⁶ derin düşünüş,⁸⁷ söz,⁸⁸ ve yazı ile;⁸⁹ kutsal bir tavır,⁹⁰ Müjde'ye yaraşır bir yaşayışla,⁹¹ Tanrı'nın yüceliği,⁹² kendimizin⁹³ ve diğerlerinin iyiliği için⁹⁴ kullanılmasıdır.

---

⁸¹ I.Korintliler 11:24-25, 28-29

⁸² I.Timoteyus 2:8

⁸³ Yeremya 4:2

⁸⁴ Vaiz 5:2-5

⁸⁵ Eyüp 36:24

⁸⁶ Malaki 3:16

⁸⁷ Mezmur 8:1, 3-4, 9

⁸⁸ Koloseliler 3:17, Mezmur 105:2-5

⁸⁹ Mezmur 102:18

⁹⁰ I.Petrus 3:15, Mika 4:5

⁹¹ Filipililer 1:27

⁹² I.Korintliler 10:31

⁹³ Yeremya 32:39

⁹⁴ I.Petrus 2:12